

ΑΠΟΦΑΣΗ 1202/2016

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής: 1484/20-01-2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ

από τον Δικαστή Ιωάννη Μαμαδά, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Δήμητρα Γκουτζικά. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του κατά τη δικάσιμο της 6ης Οκτωβρίου 2015, για να κρίνει κατά την τακτική διαδικασία την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1484/20-01-2015 αγωγή με αντικείμενο αξιώσεις από προσβολή πνευματικής ιδιοκτησίας η οποία αναφέρεται στη διαφορά μεταξύ: ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:, κατοίκου ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου του Γεωργίου Παπαδημητράκη (Α.Μ. Δ.Σ.Θ. 6445) που κατάθεσε προτάσεις. ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: (1) της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....», η οποία εδρεύει στην και νόμιμα εκπροσωπείται, και {2}, κατοίκου οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου τους Ελευθερίου Μυλωνά (ΑΜ Δ.Ι.Θ. 449) που κατάθεσε προτάσεις.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα ταυτάριθμα της απόφασης πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου και στις έγγραφες προτάσεις που κατάθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ.

Με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων ισχυρίζεται ότι είναι ο αποκλειστικός δημιουργός ενός πρωτότυπου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή με αντικείμενο την οργάνωση και την παρακολούθηση επιχειρήσεων παραγωγής ετοιμών ενδυμάτων, το οποίο έχει καταθέσει ήδη από την 28-02-2003 στο Συμβολαιογράφο Θεσσαλονίκης Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι κατά τον μήνα Αύγουστο του έτους 2009 κατάρτισε με την πρώτη εναγόμενη ανώνυμη εταιρία σύμβαση παροχής υπηρεσιών, με βάση την οποία ανέλαβε την οργάνωση, διαχείριση και παρακολούθηση των εργασιών της παραγωγικής διαδικασίας και του λογιστηρίου της, ενώ παράλληλα η ως άνω αντίδικός του εκδήλωσε ενδιαφέρον για την προμήθεια του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, το οποίο μνημονεύεται ανωτέρω. Ισχυρίζεται ακόμη ότι μετά το ενδιαφέρον αυτό της πρώτης εναγόμενης και λόγω της οικονομικής της αδυναμίας να προβεί στην άμεση απόκτηση του προγράμματος του, κατέληξε μετά από διαπραγματεύσεις σε προφορική συμφωνία μαζί της με βάση την οποία ανέλαβε την υποχρέωση να προβεί σε προσωρινή εγκατάσταση του προγράμματος του στην παραγωγική διαδικασία και το λογιστήριό της για εύλογο χρονικό διάστημα, μετά την παρέλευση του οποίου η αντίδικός του θα έπρεπε να αποφασίσει εάν θα προέβαινε στην απόκτηση της οριστικής άδειας εκμετάλλευσης του εν λόγω προγράμματος. Παράλληλα, υποστηρίζει ότι στο πλαίσιο της κατά τα ανωτέρω συμφωνίας η πρώτη εναγόμενη ανέλαβε την υποχρέωση να του καταβάλει μηνιαίως το ποσό των χιλίων ευρώ (1.000,00€), στο οποίο περιλαμβάνονταν τόσο η αμοιβή του για τις παρεχόμενες προς αυτήν υπηρεσίες του, όσο και τα δικαιώματα για την προσωρινή μηνιαία χρήση του λογισμικού ιδιοκτησίας του.

Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ο ίδιος προέβη στην προσωρινή εγκατάσταση και λειτουργία του προγράμματός του, αλλά παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις και διαμαρτυρίες του προς τους νομίμους εκπροσώπους της πρώτης εναγόμενης, οι οποίες ξεκίνησαν από τον μήνα Ιούνιο του έτους 2010 και συνεχίστηκαν έως και τον μήνα Οκτώβριο του ίδιου έτους η τελευταία απέφευγε να του δώσει σαφή και κατηγορηματική απάντηση σχετικά με την πρόθεσή της προς απόκτηση της οριστικής άδειας εκμετάλλευσης του προγράμματος.

Υποστηρίζει δε ότι ενόψει της συμπεριφοράς αυτής της αντιδίκου του υποχρεώθηκε περί τα τέλη του μήνα Οκτωβρίου του έτους 2010 να της δηλώσει ότι δεν είχε πλέον το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το πρόγραμμά του και παράλληλα επεμβαίνοντας στη δομή του έθεσε αυτό εκτός λειτουργίας. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η πρώτη των εναγομένων κατόρθωσε με τη συνδρομή του δεύτερου από αυτούς ο οποίος εργαζόταν ως υπάλληλος στην επιχείρησή της με αντικείμενο την μηχανοργάνωσή της να αποκαταστήσει την λειτουργία του προγράμματος και να συνεχίσει τη χρήση του χωρίς τη συναίνεση του ίδιου τουλάχιστον έως το τέλος του μήνα Ιανουαρίου του έτους 2011. Τέλος υποστηρίζει ότι η κατά τα ανωτέρω συμπεριφορά των αντιδίκων του είχε ως συνέπεια την προσβολή τόσο του περιουσιακού όσο και του ηθικού του δικαιώματος επί του επίδικου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή και την πρόκληση της ηθικής βλάβης η οποία περιγράφεται στο δικόγραφο του. Με βάση τους ισχυρισμούς του αυτούς ζητά να υποχρεωθούν οι αντιδικοί του με προσωρινά εκτελεστή απόφαση να του καταβάλουν εις ολόκληρον ο καθένας από αυτούς τα ποσά: {«} των ογδόντα χιλιάδων ευρώ (80.000,00€) ως αποζημίωση για την περιουσιακή του ζημία και (β) των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000,00€) ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη, με το νόμιμο για αμφότερα τα κονδύλια τόκο από την 28-04-2011, οπότε και επιδόθηκε στους αντιδίκους του η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 16356/20-04-2011 αγωγή του με το ίδιο αντικείμενο που απορρίφθηκε ως αόριστη με την με αριθμό 1786/29-07-2014 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης και επίσης να καταδικαστούν αυτοί στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημά της η υπό κρίση αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας έχει καταβληθεί το τέλος δικαστικού ενσήμου που αναλογεί σε αυτό με τις προσαυξήσεις υπέρ τρίτων (βλ. σχ. επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα του με αριθμό 13032719/15-05-2012 διπλότυπου είσπραξης τύπου Β της Β` Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης και του με αριθμό 4187782/04-11 -2013 διπλότυπου είσπραξης τύπου 8 της Α` Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης σε συνδυασμό προς επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα του με αριθμό 8245286/19-05-2012 γραμματίου είσπραξης και της με αριθμό 65/04-11 -2013 απόδειξης είσπραξης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «.....», τα οποία προσκομίζονται από τον ενάγοντα και τα οποία αφορούν στην καταβολή του δικαστικού ενσήμου που αναλογούσε στο αντικείμενο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 16356/20-04-2011 αγωγής χωρίς όμως να αναλωθεί ενόψει της απόρριψής της ως απαράδεκτης με την με αριθμό 1786/29-07-2014 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης), αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 14 παρ. 2, 22 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία και είναι νόμιμη. Στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 297 εδ. α` , 299, 340, 345, 914, 926 εδ. α` , 932 εδ. α και β` ΑΚ, 1, 2 παρ. 3, 3,4 και 65 παρ. 1 και 2 του ν. 2121/1993. Πρέπει, επομένως να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. II. Από την εκτίμηση της ένορκης εξέτασης των μαρτύρων, ενός από κάθε πλευρά, η οποία έλαβε χώρα νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και καταχωρήθηκε στα ταυτάρια της απόφασης πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού σε συνδυασμό προς: (α) το σύνολο των εγγράφων, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα επικυρωμένα φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων και οι με αριθμούς 2599/10- 09-2013 ένορκη

βεβαίωση του μάρτυρα του: ενάγοντας ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης και 2610/12-09-2013 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα των εναγομένων ενώπιον της Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης καθώς αυτή λήφθηκε στο πλαίσιο άλλης δίκης (ρ) τις εξώδικες ομολογίες του ενάγοντος οι οποίες συνάγονται από το περιεχόμενο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 16536/20-04-2011 αγωγής του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 40170/12-10-2011 αγωγής ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και οι οποίες εκτιμούνται ελεύθερα και {γ) τα ανεπικύρωτα φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και τα οποία λαμβάνονται συμπληρωματικά υπόψη ως μη πληρούσα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά γεγονότα:

Ο ενάγων είναι απόφοιτος του Τμήματος Χημικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στο πλαίσιο των σπουδών του αυτών έχει αποκτήσει εξειδικευμένες γνώσεις ως προς την λειτουργία και τον προγραμματισμό ηλεκτρονικών υπολογιστών. Περαιτέρω, ήδη από το έτος 1996 απασχολήθηκε ως υπεύθυνος μηχανοργάνωσης σε επιχειρήσεις κατασκευής ετοιμών ενδυμάτων. Η εν λόγω απασχόλησή του σε συνδυασμό προς τις κατά τα ανωτέρω γνώσεις και δεξιότητες του τον ώθησαν στην ανάπτυξη ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, το οποίο προορίζεται για επιχειρήσεις με το παραπάνω αντικείμενο δραστηριότητας και αφορά στην οργάνωση και την παρακολούθηση του συνόλου της παραγωγικής τους δραστηριότητας, ενώ ο ενάγων έχει μεριμνήσει για την περαιτέρω εξέλιξη και ανάπτυξή του. Μάλιστα, ο τελευταίος προέβη την 28-02-2003 στην κατάθεση της μελέτης επί της οποίας βασίζεται ο σχεδιασμός και η λειτουργία του προγράμματος του καθώς και αντιγράφου αυτού, στο Συμβολαιογράφο Θεσσαλονίκης (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της με αριθμό 18505/28-02-2003 πράξης κατάθεσης δηλωτικών πνευματικής ιδιοκτησίας προς απόκτηση βέβαιης χρονολογίας του ως άνω Συμβολαιογράφου, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων), ενώ την 19-04-2011 κατάθεσε στη Συμβολαιογράφο Θεσσαλονίκης αντίγραφα της εξελιγμένης έκδοσης του ανωτέρω προγράμματος (βλ. σχ. επικυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφο της με αριθμό 1096/19-04-2011 πράξης κατάθεσης δηλωτικών πνευματικής ιδιοκτησίας προς απόκτηση βέβαιης χρονολογίας της ως άνω Συμβολαιογράφου, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων).

Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι μετά την ολοκλήρωση της δημιουργίας του ένδικου προγράμματος ο ενάγων συμφώνησε με την ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «.....» και έδρα στην Πυλαία Θεσσαλονίκης την εγκατάστασή του στην επιχείρησή της και τη σύνδεσή του με το λογιστικό πρόγραμμα, το οποίο ήδη χρησιμοποιούσε αυτή, έναντι αμοιβής συνολικού ποσού είκοσι εννιά χιλιάδων τριακοσίων σαράντα επτά ευρώ (29.347,00€) πλέον του αναλογούντος σε αυτό φόρου προστιθέμενης αξίας {Φ.Π.Α.}, ενώ παράλληλα ανέλαβε την υποστήριξη, τη συντήρηση και την ανάπτυξη του λογισμικού του έναντι αμοιβής ύψους πεντακοσίων ευρώ (500,00€) μηνιαίως (βλ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο του από 03-03-2003 συμφωνητικού μεταξύ του ενάγοντος και της ως άνω εταιρίας, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτός). Εξάλλου, την 02-07-2007 ο ενάγων κατέληξε σε νέα συμφωνία με την παραπάνω εταιρία με αντικείμενο την ανάπτυξη του προγράμματός του σε νέο περιβάλλον προγραμματισμού έναντι αμοιβής ποσού δεκατριών χιλιάδων τριακοσίων ευρώ (13.300€) πλέον του αναλογούντος σε αυτό φόρου προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) (βλ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο του από 02-07-2007 συμφωνητικού μεταξύ του ενάγοντος και της ως άνω εταιρίας, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτός). Περαιτέρω, την 25-11-2010 ο ενάγων συμφώνησε με την ίδια εταιρία να εγκαταστήσει και να θέσει σε λειτουργία για λογαριασμό της την εξελιγμένη έκδοχή του προγράμματος του έναντι συνολικού ποσού τριάντα χιλιάδων ευρώ (30.000,00€) πλέον του αναλογούντος σε αυτό

φόρου προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) (βλ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο της από 25-11-2010 σύμβασης έργου αναβάθμισης-επέκτασης λογισμικού μεταξύ του ενάγοντος και της ως άνω εταιρίας, το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτός). Ωστόσο, η εμπορική αξιοποίηση του ένδικου προγράμματος από τον ενάγοντα δεν περιορίστηκε στη διάθεσή του στην εταιρία, η οποία μνημονεύεται παραπάνω, αλλά επεκτάθηκε και στη συνεργασία του με την ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «.....» και έδρα στο Βιομηχανικό Πάρκο Θέρμης Θεσσαλονίκης.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής ο εναγών ανέλαβε την εγκατάσταση, παραμετροποίηση και ανάπτυξη του προγράμματος του στην επιχείρηση της ως άνω εταιρίας έναντι συνολικής αμοιβής ποσού τριάντα τεσσάρων χιλιάδων (34.000,00€) πλέον του αναλογούντος σε αυτό φόρου προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) (βλ. ανεπικύρωτα φωτοτυπικά αντίγραφα του από 14-02-2008 ιδιωτικού συμφωνητικού εργασιών εγκατάστασης και παραμετροποίησης ERP και του με ίδια ημερομηνία συμφωνητικού εργασιών ανάπτυξης CUSTOM εφαρμογής ERP μεταξύ του ενάγοντος και της ως άνω εταιρίας, τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτός).

Στο πλαίσιο των προσπαθειών του για την προώθηση και την εμπορική εκμετάλλευση του προγράμματος του ο ενάγων ξεκίνησε κατά τους θερινούς μήνες του έτους 2009 διαπραγματεύσεις με τους νόμιμους εκπρόσωπους της πρώτης εναγόμενης αντικείμενο των οποίων αποτέλεσε η προμήθεια από μέρους της του ένδικου λογισμικού (βλ. σχ. την έγγραφη προσφορά του ενάγοντος προς τη δεύτερη εναγόμενη, την οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτός). Οι διαπραγματεύσεις αυτές κατέληξαν τον μήνα Αύγουστο του έτους 2009 σε συμφωνία με αντικείμενο την δοκιμαστική εγκατάσταση και λειτουργία του προγράμματος στην επιχείρηση της αντιδίκου του. Ειδικότερα, συμφωνήθηκε προφορικά μεταξύ των διαδίκων ότι ο ενάγων θα εγκαθιστούσε προσωρινά και θα έθετε σε λειτουργία το πρόγραμμά του, ώστε να διαπιστωθεί η αποδοτικότητά του αλλά και η συμβατότητά του με το λογιστικό πρόγραμμα που χρησιμοποιούσε ήδη η πρώτη εναγόμενη. Από την άλλη η τελευταία ανέλαβε την υποχρέωση να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των χιλίων ευρώ (1.000,00€) μηνιαίως ως αμοιβή του τόσο για την δοκιμαστική χρήση του προγράμματος του, όσο και για τις εργασίες παρακολούθησης και ρύθμισης της λειτουργίας του.

Σε εκτέλεση της συμφωνίας αυτής ο ενάγων εγκατέστησε το λογισμικό του στους υπολογιστές των διαφόρων τμημάτων της πρώτης εναγόμενης, με αποτέλεσμα να έχουν πρόσβαση σε αυτό είκοσι δύο (22) συνολικά χρήστες προερχόμενοι από τους νομίμους εκπροσώπους και τους υπαλλήλους της (βλ. ανεπικύρωτη εκτύπωση της από 14-06-2010 ηλεκτρονικής επιστολής του δεύτερου εναγομένου προς τον ενάγοντα, την οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει ο τελευταίος). Από την πλευρά της η πρώτη εναγόμενη κατέβαλλε στον αντιδίκου της κατά το χρονικό διάστημα από τον μήνα Αύγουστο του έτους 2009 έως και τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2011 το ποσό των χιλίων ευρώ (1.000,00€) μηνιαίως με μοναδική εξαίρεση του μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2009, οπότε και του κατέβαλε το ποσό των οκτακόσιων ευρώ (800,00€) {βλ. σχ. ανεπικύρωτα φωτοτυπικά αντίγραφα των με αριθμούς 57/12-08-2009, 82/09-10-2009, 100/06-11-2009, 121/11-12-2009, 141/13-01-2010, 165/11-02-2010, 197/19-03-2010, 214/09-04-2010, 241/12-05-2010, 325/07-07-2010, 329/09-07-2012 ενταλμάτων πληρωμής της με στοιχεία 9B/30-07-2010 απόδειξης πληρωμής του με αριθμό 373/17-09-2010 εντάλματος πληρωμής και των με στοιχεία 24B/15-10-2010, 34B/12-11-2010, 53B/11-12-2010 και 64B/21-01-2011 αποδείξεων πληρωμής που φέρουν στο σύνολό τους την υπογραφή του ενάγοντας τα οποία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει η πρώτη εναγόμενη).

Ωστόσο, η λειτουργία του προγράμματος του ενάγοντος εμφάνιζε: κατά καιρούς διάφορα προβλήματα, τα οποία προσπαθούσε να επιλύσει αυτός ενώ εκδηλώθηκαν και σημαντικές δυσχέρειες ως προς την επίτευξη συμβατότητας προς το λογιστικό πρόγραμμα της πρώτης εναγόμενης. Για τον λόγο αυτό η τελευταία δεν προέβη στην οριστική απόκτηση του εν λόγω προγράμματος, παρά το γεγονός ότι εξακολούθησε να το χρησιμοποιεί έως και τον μήνα Αύγουστο του έτους 2010. Αντίθετα μάλιστα προτίμησε να καταρτίσει την 01-08-2010 σύμβαση με την ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «.....» με αντικείμενο την προμήθεια, εγκατάσταση και παραμετροποίηση του αντίστοιχου με το πρόγραμμα του ενάγοντος προγράμματος με την επωνυμία «.....», το οποίο έχει σχεδιαστεί από την εταιρία «.....» (βλ σχ. ανεπικύρωτο φωτοτυπικό αντίγραφο του από 01-08-2010 ιδιωτικού συμφωνητικού μεταξύ της πρώτης εναγόμενης και της ως άνω εταιρίας το οποίο νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει αυτή). Εντούτοις η κατάρτιση της εν λόγω σύμβασης δεν μπορούσε να οδηγήσει στην άμεση διακοπή της χρήσης από την πρώτη εναγόμενη του ηλεκτρονικού προγράμματος του ενάγοντος καθώς η εγκατάσταση του νέου προγράμματος και η θέση του σε λειτουργία απαιτούσαν σημαντικό χρονικό διάστημα, γεγονός το οποίο άλλωστε παραδέχθηκε και ο μάρτυρας του ενάγοντος κατά την ένορκη εξέτασή του από το Δικαστήριο. Για τον λόγο αυτό ο νόμιμος εκπρόσωπος της πρώτης εναγόμενης ανακοίνωσε στον ενάγοντα την πρόθεσή του να μην προβεί στην οριστική εγκατάσταση του προγράμματος του, αλλά συμφώνησε μαζί του να παραμείνει αυτό σε λειτουργία έως την ενεργοποίηση του λογισμικού που θα το διαδεχόταν.

Η συμφωνία αυτή, όπως άλλωστε και η αρχική συμφωνία μεταξύ των δύο αντιδίκων, δεν περιβλήθηκε έγγραφο τύπο, ωστόσο ουδέποτε ο ενάγων αμφισβήτησε το κύρος της καθώς συνέχισε να εισπράττει την αμοιβή του από την πρώτη εναγόμενη, ενώ την 27-12-2010 εξέδωσε και παρέδωσε σε αυτήν τις με αριθμούς 103,104,105,106 και 107 αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, οι οποίες αφορούσαν κατά τα αναγραφόμενα, σε αυτές στη δοκιμαστική εγκατάσταση του λογισμικού του και στην εκτέλεση των υποβοηθητικών αυτής λειτουργιών για το χρονικό διάστημα από 01-01-2010 έως 31-12-2010. Το γεγονός αυτό ρητά συνομολογείται εξάλλου από τον ίδιο τον ενάγοντα στο ιστορικό της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 16356/20-04-2011 αγωγής του ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Παράλληλα, σύμφωνα προς όσα ο ίδιος ο ενάγων συνομολογεί με την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 40170/16-10-2012 αγωγή του ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, εξακολούθησε να παρέχει τις υπηρεσίες του προς την πρώτη των αντιδίκων του έως και την 20-01-2011.

Παρά όμως το γεγονός ότι ο ενάγων εξακολούθησε να επιτρέπει στην πρώτη εναγόμενη τη χρησιμοποίηση του προγράμματος του και να της παρέχει τις υπηρεσίες του που σχετίζονταν με την λειτουργία και την υποστήριξη αυτού, καταλήφθηκε από αισθήματα πικρίας λόγω της ματαίωσης της προοπτικής της οριστικής εγκατάστασης του προγράμματος στην επιχείρηση της εναγόμενης τα οποία μεγεθύνονταν εξαιτίας του μεγάλου χρονικού διαστήματος και των προσωπικών προσπαθειών που είχε επενδύσει για την υλοποίηση της. Απότοκο των αισθημάτων αυτών του ενάγοντος ήταν η πρωτοβουλία που ανέλαβε την 01-11-2010 να θέσει εκτός λειτουργίας το πρόγραμμα αξιοποιώντας τη δυνατότητά του να επεμβαίνει σε αυτό από απόσταση και χωρίς να απαιτείται η φυσική του παρουσία στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης της πρώτης εναγόμενης. Η ενέργεια αυτή του ενάγοντος η οποία ερχόταν σε πλήρη αντίθεση προς όσα ο ίδιος είχε συμφωνήσει με την πρώτη εναγόμενη, είχε ως συνέπεια την παράλυση της παραγωγικής δραστηριότητας της τελευταίας. Για τον λόγο αυτό ο δεύτερος εναγόμενος ο οποίος εργαζόταν ως υπάλληλος στην επιχείρηση της ομοδίκου του και ήταν επιφορτισμένος με τη μηχανοργάνωσή της αξιοποίησε το αντίγραφο του προγράμματος που διέθετε και κατόρθωσε να επαναφέρει αυτό σε λειτουργία. Από την πλευρά του ο ενάγων όχι μόνο δεν διαμαρτυρήθηκε για την ενέργεια αυτή

του αντιδίκου του, αλλά αντίθετα εξακολούθησε να παρέχει τις υπηρεσίες του στην πρώτη εναγομένη έως και την 20-01-2011, οπότε και τέθηκε οριστικά εκτός λειτουργίας το πρόγραμμά του αναπληρούμενο πλέον από το νέο λογισμικό που προμηθεύτηκε για το σκοπό αυτό η πρώτη εναγόμενη.

Ενόψει των πραγματικών γεγονότων που αποδείχθηκαν και τα οποία μνημονεύονται παραπάνω προκύπτει ότι η χρήση του προγράμματος του ενάγοντος από την πρώτη εναγομένη έλαβε χώρα με τη συναίνεσή του και έναντι οικονομικού ανταλλάγματος. Δεν συντρέχει, επομένως το επικαλούμενο από τον ενάγοντα στοιχείο της χωρίς τη συναίνεση του χρήσης του λογισμικού που δημιούργησε και, επομένως είναι απορριπτέα ως αβάσιμη στην ουσία της η υπό κρίση αγωγή. Παρέλκει κατά συνέπεια η εξέταση του ζητήματος εάν το ένδικο πρόγραμμα αποτελεί δημιουργία άξια έννομης προστασίας κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Η κατά τα ανωτέρω κρίση του Δικαστηρίου επί της ουσίας της υπόθεσης δεν δύναται εξάλλου να ανατραπεί από τους ισχυρισμούς του ενάγοντα ότι από τον Ιούλιο έως και του Οκτώβριου του έτους 2010 διαμαρτυρήθηκε περισσότερες από μία φορές προς την πρώτη εναγομένη τόσο λόγω της απροθυμίας των νομίμων εκπροσώπων της να λάβουν ξεκάθαρη θέση σχετικά με την προμήθεια του ένδικου προγράμματος, αλλά και λόγω της υποτιθέμενης αφερεγγυότητας της τελευταίας ως προς την εκπλήρωση των Οικονομικών της υποχρεώσεων έναντι του ίδιου, ότι η επέμβασή του την 01-11- 2010 στην λειτουργία του προγράμματος αποτελούσε συνέχεια και προέκταση των διαμαρτυριών του αυτών και ότι η συνέχιση της χρήσης του από την πρώτη εναγομένη έως τουλάχιστον την 20-01-2011 έλαβε χώρα χωρίς τη συναίνεσή του. Οι ισχυρισμοί αυτοί του ενάγοντα κρίνονται παντελώς έωλοι και έρχονται σε αντίθεση προς το περιεχόμενο εγγράφων έκδοσης του ίδιου, αλλά και προς τις εξώδικες ομολογίες του που περιγράφονται ανωτέρω. Συγκεκριμένα, παρά το γεγονός ότι ο ενάγων επικαλείται περισσότερες από μία έγγραφες διαμαρτυρίες του, κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προσκομίζει από το οποίο να προκύπτει τόσο η ύπαρξη όσο και το περιεχόμενο των διαμαρτυριών αυτών. Επιπλέον, παρά την επικαλούμενη από τον ίδιο οικονομική αφερεγγυότητα της πρώτης εναγομένης αποδείχτηκε ότι η τελευταία του κατέβαλε το σύνολο της συμφωνημένης αμοιβής του και ότι η αμοιβή αυτή συνδεόταν άμεσα και αφορούσε στη χρήση του ένδικου προγράμματος έως και την 20-01-2011. Εξάλλου, παρά το γεγονός ότι ο ενάγων παρείχε έως και το ανωτέρω χρονικό σημείο τις υπηρεσίες του στην πρώτη εναγόμενη ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε για την υποτιθέμενη προσβολή της πνευματικής του ιδιοκτησίας, αλλά αντίθετα εισέπραξε το σύνολο των χρηματικών ποσών που του καταβλήθηκαν από την αντίδικό του, χωρίς να διατυπώσει οποιαδήποτε επιφύλαξη. Τέλος, ο ισχυρισμός του περί ακυρότητας της σύμβασης που κατάρτισε με την αντίδικό του για τη δοκιμαστική χρήση του λογισμικού του απαραδέκτως προτείνεται το πρώτον με τις προτάσεις που κατάθεσε ο πληρεξούσιος Δικηγόρος του και για τον λόγο αυτό δε δύναται να ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο. Ενόψει των ανωτέρω πρέπει να απορριφθεί η αγωγή ως αβάσιμη στην ουσία της και να καταδικαστεί ο ενάγων λόγω της ήττας του στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εναγομένων (άρθρο 176ΚΠολΔ), σύμφωνα προς όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την αγωγή αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εναγομένων, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων οκτακοσίων ευρώ (1.800,00€).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στη Θεσσαλονίκη σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους την 8η Φεβρουαρίου 2016.